

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2080	Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἑθνικῆς παλιγγενεσίας Κυριακὴ 25 Μαρτίου 2018	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Ἡ πίστι τῶν ἡρώων τοῦ '21

Ποιό θέμα πρέπει νὰ θίξουμε σήμερα, ἀγαπητοί μου; Θέμα ποῦ μᾶς ἐλκύει εἶνε ἡ **ἐορτὴ τῆς 25ης Μαρτίου**. Διπλὴ ἑορτὴ, θρησκευτικὴ καὶ ἐθνικὴ· ἡ λύτρωσις τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ ἡ λύτρωσις τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴ δουλεία καὶ τὴν τυραννία.

Σήμερα ὑπάρχει τάσις νὰ σβήσουμε τὸ παρελθὸν καὶ τὶς ἑορτές μας, καὶ στῆ θέσι τους νὰ βάλουμε κοσμικὲς ἑορτές (λ.χ. τῆς φράουλας, τῶν ἀνθέων, τοῦ κρασιοῦ, κ.ἄ.), ὅπως ἐπίσης ἡ συνήθεια νὰ ἑορτάζουν ὄχι τὴν ὀνομαστικὴ ἑορτὴ, ποῦ τιμᾶται ὁ ἅγιος, ἀλλὰ τὴν ἡμέρα τῶν γενεθλίων. **«Κάτω τὸ παρελθόν!»** λένε. Ἄλλ' αὐτὸ εἶνε λάθος. Ἀπολαμβάνουμε τὸ παρελθόν, καὶ πρέπει νὰ εἴμαστε συνέχεια καὶ ὄχι καταστροφὴ τοῦ παρελθόντος.

Α'. Μεγάλον πλῆγμα γιὰ μᾶς, ἀγαπητοί μου, τὰ χρόνια τῆς σκλαβιάς ἦταν τὸ **παιδομάζωμα** καὶ οἱ **ἐξισλαμισμοί**. Μετὰ τὸ Βυζάντιον οἱ λαοὶ ποῦ κατέκτησε ἡ Τουρκία ἦταν Χριστιανοί, καὶ ἀπὸ τὸν διωγμὸ ἀλλαξοπίστησαν. Στὴ Μικρὰ Ἀσία ἔμειναν μόνο 2 ἑκατομμύρια, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὸ 1922 ξεριζώθηκαν. Στὸν Πόντον καὶ ἀλλοῦ μέσα στὴν Τουρκία ἔμειναν μερικοὶ **κρυπτοχριστιανοί**. Ἐνα ἀντρόγυνο ἀπὸ αὐτοὺς ἦρθαν στὴ Φλώρινα ὡς τουρίστες, μοῦ ζήτησαν καὶ κρυφὰ τοὺς βάπτισα καὶ τοὺς στεφάνωσα.

Τὸ 1821, μετὰ ἀπὸ ἀλλεπάλληλες ἀποτυχημένες ἐξεγέρσεις, ἐπὶ τέλους **ἐγίνε ἡ ἐπανάστασις**. Ἐπὶ κεφαλῆς ὁ κληρὸς. Εἶνε μοναδικὴ ἐπανάστασις ὡς πρὸς τὰ κίνητρα. **Ἄσκοπός τῆς** ἦταν «νὰ λάμψη παντοῦ ὁ σταυρός», ὅπως ἔψαλλε ὁ Ῥήγας Φεραῖος. Αὐτὸ τὸ φρόνημα εἶχαν ἐκεῖνοι, κ' ἐμεῖς ἐκεῖ πρέπει νὰ εἴμαστε προσανατολισμένοι. Κ' ἐγὼ τὸ πιστεῶ· θὰ ἐπανέλθουμε στὴν Πόλιν, θὰ ξανασυνεχίσουμε τὴν διακοπεῖσα θεῖα λειτουργία.

Ἄς προβάσουμε τώρα **μορφές τῶν ἡρώων μας**.

✳ **Ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης** ξεκίνησε στὸ Ἰάσιο τὴν ἐπανάστασι μετὰ τὸ σύνθημα «Ἐν τού-

τω τῷ σημείῳ (μετὰ τὸ σταυρὸ δηλαδὴ) **νικῶμεν**». Ἦταν ἀπὸ ἀριστοκρατικὴ οἰκογένεια, ἀξιωματικὸς τοῦ τσάρου, μετὰ κομμένο τὸ χεῖρι σὲ μάχῃ κατὰ τοῦ Ναπολέοντος. Μπῆκε στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν πατρίδα χωρὶς συμφέρον ὑλικό, θυσίασε τὰ πάντα, καὶ πέθανε μετὰ τὸ **«Πάτερ ἡμῶν...»** στὰ χεῖλη. Ποῦ εἶνε αὐτοὶ ποῦ λένε, ὅτι οικονομικὰ ἦταν τὰ κίνητρα τῆς ἐπαναστάσεως; ✳ **Ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης**. Ἦταν λοχαγὸς στὰ Ἐπτάνησα. Πίστευε στὸ Θεὸ ὅπως οἱ Μακκαβαῖοι. Ἔλεγε σοφὰ λόγια. ✓ Πολιόρκησε τὴν Τριπολιτσά καὶ τὴν κατέκτησε. Ὅταν οἱ Ἕλληνες μπῆκαν μέσα, ἦταν ἡμέρα Παρασκευῆ, καὶ εἶπε· «Σήμερα θὰ νηστεύσουμε». Καὶ ἔκαναν δοξολογία μετὰ νηστεία. ✓ Ἄλλο γεγονός· ἦρθαν μέρες ποῦ τὸν ἄφησαν ὄλοι καὶ ἔμεινε μόνος. Τότε μπῆκε σὲ μιὰ ἐκκλησιά, ἀναψὲ κερὶ καὶ προσευχήθηκε. Ὅταν βγήκε ἔλαμπε ἀπὸ αἰσιοδοξία, καὶ εἶπε· «Ἡ Παναγία ὑπέγραψε τὴν ἐλευθερία τῆς πατρίδος καὶ δὲν παίρνει πίσω τὴν ὑπογραφή τῆς». ✓ Ἄλλο μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι μίλησε στὰ παιδιὰ τοῦ πρώτου καὶ μοναδικοῦ τότε γυμνασίου μετὰ τὸν γυμνασιάρχην τὸν Γεννάδιον. Ὁ Γεννάδιος τὸν ζήτησε νὰ ἔρθῃ νὰ μιλήσῃ στὰ παιδιὰ. Καὶ ὁ Κολοκοτρώνης ἦρθε καὶ τοὺς εἶπε· «Παιδιά, ὅταν ἐμεῖς πιάσαμε τὰ ἄρματα, εἶπαμε πρῶτα ὑπὲρ πίστεως καὶ ἔπειτα ὑπὲρ πατρίδος». Σήμερα τί θὰ ἔλεγε; Τὰ σημερινὰ παιδιὰ, οἱ τεκτυμπόηδες, θὰ τοῦ πετοῦσαν γιαούρτια.

✳ **Κωνσταντῖνος Κανάρης**. Φτωχαδάκι, ναυτικός, νιόπαντρος. Πίστευε στὸ Θεό. Ὅταν ἡ Χίος κοκκίνισε ἀπὸ τὸ αἷμα, δὲν τὸ ὑπέφερε. Εἶχε ψυχὴ. Μιὰ βαρκούλα εἶχε, ἀλλὰ πίστευε. Ἔκανε τὸ σταυρὸ του, πῆγε μετὰ τὸ πυρπολικὸ καὶ τίναξε στὸν ἀέρα τὴ ναυαρχίδα. Ὅταν ἐπέστρεψε στὰ Ψαρά, πῆγε στὴν ἐκκλησιά. Ἐμεινε στὴν Κυψέλη τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐκκλησιαζόταν στὸ ναὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὅπου ὑπῆρχε τὸ στασίδι του σκεπασμένο μετὰ τὴν ἐλληνικὴ σημαία. Ὅταν τὸ ρώτησαν πῶς ἔκανε τὸ

κατόρθωμα, ἀπήντησε· «Ἐκείνη τὴ βραδιά εἶπα στὸν ἑαυτό μου· “Ἀπόψε, Κωσταντῆ, θὰ πεθάνης”».

✱ **Ἀνδρέας Μιαούλης.** Ἦταν πιστὸς στὸ Θεό. Ἐφτείαξε ἓνα σταυρὸ καὶ κάλεσε ναῦτες καὶ καπεταναίους. Ὁ μητροπολίτης Ὑδρας Ἱερόθεος ἔκανε ἀντίγραφο τοῦ σταυροῦ ἐκείνου καὶ τὰ μοίραζε ὡς εὐλογία. Ἐπάνω ἔγραφε· «*Ἰησοῦς Χριστὸς νικᾷ*» – «*Σταυροῦ τύπος ἐχθροῦ τρόμος*» – «*Σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα*».

✱ Τέλος ὁ ἀγιώτερος τῶν ἡρώων, ὁ **Ἰωάννης Μακρυγιάννης.** Προσευχὴ ἔκανε, κομποσχοίνι κρατοῦσε. Ἐπὶ Ὅθωνος πῆγαν νὰ τὸν βγάλουν τρελλό. Ὅταν τὰ ἔβαλε μὲ τὸν Ἰμπραήμ, ἦρθε ἓνας Γάλλος ναύαρχος νὰ δῆ τίς θέσεις μάχης καὶ τοῦ εἶπε ὁ ναύαρχος· –Εἶνε ἀδύνατες οἱ θέσεις σας. Ἐκεῖνος εἶπε· –Οἱ θέσεις εἶνε ἀδύνατες, ἀλλὰ μαζί μας ἔχουμε τὸ δυνατὸ Θεό. Στὴν Ἀθήνα ἔμενε στὴ συνοικία «Μακρυγιάννη». Ἐξωμολογεῖτο καὶ κοινωνοῦσε. Ἐνας ἀπὸ ἑκείνους ποὺ εἶχαν πάει τότε στὸ Παρίσι κάθησε μιὰ μέρα στὸ τραπέζι τοῦ Μακρυγιάννη, κι αὐτὸς εἶπε στὸ παιδί του νὰ κάνει προσευχὴ γιὰ τὸ φαγητό. Ἐκεῖνος γέλασε εἰρωνικά, κι ὁ Μακρυγιάννης τοῦ εἶπε αὐστηρά· «Ἐξω ἀπ’ τὸ σπίτι μου!» καὶ τὸν ἔδωξε.

Μερικὰ σὰς εἶπα· γιὰ τὰ ὑπόλοιπα **ψάξτε, διαβάστε - μελετήστε καὶ μόνοι σας.**

Β’. –Αὐτοί, θὰ πῆτε, ἦταν οἱ κορυφαῖοι· ὁ ὑπόλοιπος λαὸς δὲν ἦταν ἔτσι... Ὅχι, ἀγαπητοί μου· αὐτὰ πίστευε ὁλος ὁ λαός, πίσω ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς κορυφαίους ἦταν ὁλος ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Ἀναφέρω δύο παραδείγματα.

✱ **Στὴ Χίο** τὸ 1822 οἱ Τοῦρκοι, ἀφοῦ ἔκαψαν τὰ πάντα, μάζεψαν τὰ γυναικόπαιδα, 30 χιλιάδες, στὴν παραλία. Πῆραν τὸν Ἐσταυρωμένο, τὸν ἔβαλαν κάτω στὴν ἀμμουδιά καὶ τοὺς εἶπαν· «Ὅποιος τὸν πατήση καὶ τὸν φτύση, θὰ ζήση· ὅποιος δὲν τὸν πατήση, θὰ πεθάνη». Οὔτε ἓνας δὲν τὸν πάτησε! ὅλοι μαρτύρησαν.

✱ Ὑπῆρχε καὶ ἐκτὸς Ἑλλάδος πολὺς ἑλληνισμός. Ζοῦσαν καὶ **στὶς Ἰνδίες** 450 Ἑλληνες. Αὐτοί, ὅταν ἔμαθαν ὅτι ἡ πατρίδα ἐπαναστάτησε, δὲν περίμεναν· ἔκαναν τὸ σταυρὸ τους καὶ ἦρθαν στὴν Ἑλλάδα, πολέμησαν καὶ σκοτώθηκαν ὅλοι! Καὶ μόνο τὸ παράδειγμα αὐτὸ δείχνει, ὅτι τὰ κίνητρα τοῦ ἀγῶνος δὲν ἦταν ὑλικά - οἰκονομικά, ὅπως εἶνε σήμερα. Ἐξέρετε τί σημαίνει αὐτό; Αὐτὴ τὴ στιγμή 100.000 Ἑλληνες φοιτηταὶ σπουδάζουν ἔξω· ἂν γίνῃ πόλεμος, πόσοι θὰ ἔρθουν στὴν Ἑλλάδα νὰ πολεμήσουν; Ἐνας πατέρας ἔγραφε στὸ γυιό του στὴν Ἰταλία· «Γιῶργο, ἐδῶ ἀκούγεται ὅτι θὰ γίνῃ πόλεμος· μεῖνε αὐτοῦ...».

Μιὰ σκιαγραφία σὰς ἔδωσα.

Ἐνῶ ἄλλοι λαοὶ δὲν λησμονοῦν τὴν ἱστορία τους, ἐδῶ μερικοὶ θέλουν νὰ τὴ σβήσουμε τώρα τὴν ἱστορία μας. Τὴ λησμονοῦμε. Καὶ μόνο τὴ λησμονοῦμε; Καὶ τὴ συκοφαντοῦμε· διαβάλλουν τοὺς ἥρωες καὶ λένε, ὅτι ἔκαναν τὴν ἐπανάστασι τοῦ ’21 ἀπὸ κίνητρα ταξικά - κοινωνικά – ἔτσι τὴν ἐρμηνεύουν. Γι’ αὐτοὺς λοιπὸν πρὶν τελειώσω θ’ ἀναφέρω καὶ τὰ ἐξῆς.

Ὁ **Λάζαρος Κουντουριώτης**, ὅταν ἄρχισε ὁ ἀγῶνας, εἶχε μιὰ στέρνα γεμάτη χρυσὰ νομίσματα, καὶ τὰ διέθεσε ὅλα γιὰ τὴν πατρίδα, ἔγινε φτωχός. Ἄλλοι εὐκατάστατοι στὴν Τριπολιτσὰ ἦταν ἡ **οἰκογένεια Δεληγιάννη**· εἶχαν ἀποθηκὲς μὲ ὅλα τ’ ἀγαθὰ· ὅταν ἄρχισε ὁ ἀγῶνας, ἄνοιξαν τίς ἀποθηκὲς τους, ἔδωσαν τὰ πάντα γιὰ τὸ γένος κ’ ἔμειναν φτωχοί. Ἄς ἐλευθερωθοῦμε, εἶπαν, καὶ τότε μ’ ἓνα μαχαίρι θὰ βγάζουμε λάχανα νὰ ζοῦμε. Ὁ **Δημήτριος Ὑψηλάντης** ὅταν κατέβηκε στὴν Πελοπόννησο, ὁ Κολοκοτρώνης τοῦ εἶπε· Πρίγκιπα, ἐδῶ δὲν ἔχουμε πολυτέλειες... Ἡ δὲ μάνα τοῦ Ὑψηλάντου ἔδωσε τὸ τσιφλίκι ποὺ εἶχαν ἔξω ἀπ’ τὸ Βουκουρέστι γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἐδῶ στὰ βράχια τῆς Ἑλλάδος **συνετρίβη**, ἀδελφοί μου, μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ ἡ οἰκονομικὴ θεωρία τοῦ **Μάρξ**.

Γ’. **Γίνεται προδοσία**, ἀγαπητοί μου. Ἐνῶ τὸ χρέος μας εἶνε **νὰ μείνουμε Ἑλληνες**, αὐτοὶ ποὺ ἔρχονται ἀπ’ ἔξω λένε, πὼς θὰ μᾶς σώσουν οἱ **συμμαχίες μὲ τὴ Δύσι**· τὸ Ν.Α.Τ.Ο., ὁ Ο.Η.Ε., ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσι κ.τ.λ.. Συντελεῖται προδοσία, γι’ αὐτὸ ἐπέρχονται τόσες ἀλλαγές· διαζύγια, μείωσις ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν ἑορτῶν, ἀπαξίωσι τοῦ ῥάσου σὲ ἐκπομπὲς τῶν κρατικῶν μέσων ἐνημερώσεως, πόλεμος κατὰ τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο παιδείας... Τὸ ὄνειρό μας, σοῦ λένε, δὲν εἶνε ἡ Ἁγία-Σοφία, εἶνε ἡ ὀμπρέλλα τῆς Εὐρώπης.

Ἐμεῖς ἀγαποῦμε τὴν εἰρήνην, θέλουμε τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ εἰρήνην μὲ ἀξιοπρέπεια. Νὰ μείνουμε Ἑλληνες ὀρθόδοξοι Χριστιανοί. Εἶδατε πὼς ἀνησυχεῖ κάποιος ὅταν χάσῃ τὴν ἀστυνομικὴν ταυτότητα; προσοχὴ λοιπὸν νὰ **μὴ χάσουμε τὴν πνευματικὴ καὶ ἐθνικὴ μας ταυτότητα**.

Ἀείμνηστοι ἄνδρες, ἱερεῖς σκιεῖς, ἀπὸ ἐκεῖ ψηλὰ ποὺ βρίσκεστε, παρηγορήστε μας, ἐμψυχώστε μας, **δῶστε μας καὶ πάλι τὴν πατρίδα**· νὰ γεννηθοῦν νέοι Διάκοι, Κανάρηδες, Μιαούληδες, Κολοκοτρώνηδες, Μακρυγιάννηδες, πρὸς δόξαν τοῦ εὐλογητοῦ μας ἔθνους· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**